

Vicent Ventura

Un patriota

Als deu anys de la mort de Franco, la física s'entén, el cap del govern considera que es estúpid traure'n el nom dels carrers i les places on encara és, tombar-ne les escultures públiques o recordar-lo més o menys obsessivament. I hi afegeix que no tindria cap inconvenient a visitar la «vall dels morts», perquè es tracta, diu, de «territorio nacional». Creu també el Sr. González que la història s'ha de «desmitificar» i que, per tant, no hi fa res utilitzar el iot «Azor» per passar uns dies de vacances. Més coses ha dit encara aquests dies en què un munt de suplementos en diaris i revistes, emissions de ràdio i TV, més algun llibre que altre, han aprofitat l'aniversari, o se n'han aprofitat, que de tot hi ha hagut, per tornar sobre un temps encara present com ho demostra tanta insistència en el record.

Tampoc en aquesta qüestió no estic d'acord —¡què hi farem!— amb el líder dels socialistes. Perquè no hi cap «assumpció» distanciada de la història, cap «objectivitat», en el fet de mantenir el nom de Franco i la seua efígie als llocs públics on encara aguanten. El que hi ha és majoria d'AP als ajuntaments corresponents, o siga, nostàlgia d'uns temps que no haurien passat si aquests alcaldes i regidors haguessen tingut el poder per detenir-lo. La qual cosa vol dir, sense cap gènere de dubtes, que faran tot el que podran per tornar-nos-hi en la mesura en què els deixem.

Jo espere que no podran, ni que siga perquè els electors que voten el Sr. González en sumen tants com cal, encara que m'estimaria més que, a casa nostra, i allà on hi ha una nacionalitat per restablir, la victòria fos dels qui estan per ella i no per la que omplia la boca del recordat extint i ompli ara la dels «joves nacionalistes» en el poder.

Res, per tant, de masoquisme. Simplement por o, si pareix exagerat, diguem-ne, precaució. A nosaltres, a alguns de nosaltres, almenys, no ens donen, ni l'OTAN ni la CEE, la confiança democràtica que semblen donar al Sr. González. En l'OTAN, per exemple, hi ha Turquia, on la «democràcia» que funciona manté en la presó centenars de ciutadans per «delictes polítics» i hi ha partits prohibits.

Ja em perdonarà, per tant, el Sr. González si em malfie de la mort de Franco. La física és certa, segons diuen, però l'altra, la de l'estil de governar sobre la sang de cada dia, no és tan clar que haja estat arxivada en la història. Qualsevol mal pas electoral ens la pot tornar i convertir aquesta «fràgil» democràcia en una terrible «democràcia forta», com a Turquia. No oblidem que, a la fi, una veu amb molta autoritat ha dit d'aquell individu que «era un patriota». Malament. Perquè, mentre hi haja «pàtria», hi haurà «patriotes» que la voldran «salvar». I això és, justament, l'essència del franquisme. Compte, doncs. □

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ D.P. _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, i un import de:

6.980 pessetes—amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.490 pts.)

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual

Forma de pagament: Dom. bancària. Taló bancari adjunt. Gir postal núm.

En el cas corresponent ompliu, la domiciliació bancària (Firma)

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors: _____

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis ^{sumats} _{anualment} per la quantitat de ptes. _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent a la llibreta d'estalvis núm. _____

_____ de _____ de 198 _____

(Firma)